

חידלו לשטות בציבור, תדברנה העובדות!

מאת ש. דובינר

הפרי הזה, מסוג גדול כולל בררה, יתן לפרדסן 100 לירות לטונה על העץ.

העובדות הן שהסוגים ה- גדולים 64, 80, 96, 112, כולל בררה, יתנו לפרדסן, כי עונה המסתיומת עתה, פחות מ-100 לירות לטונה על העץ.

יש לזכור שהאנשים האלה הם "המומחים" אשר צריכים, כביכול, לדעת את הכל אודות שיוק ההדרים.

אנשים אלה גרמו לכך, ש- המפעלים יהיו בטלים מעבודה, על ידי נתינת אינפורמציה מטעה לייצרני שימורי הפרי, לממשלה ולציבור.

הם גרמו להפסדים לפרדסנים, לייצרני השימורים ולממשלה ע"י סירוב למכור את האש- כוליות האלה לייצרני שימורי הפרי לתעשיית פלחי אשכוליות.

בזבוז כספי הפרדסנים

עכשו הם מבזבזים אלפי לירות מכספי הפרדסנים כדי ל- פרסם סילוף גוסף של עובדה בקשר לשער הלירה לדולר, בהשחאה בין האשכוליות המיו- צאות טריות לפלחי אשכוליות בקופסאות.

יש לצפות להצהרות מטעות נוספות ממועצת השיווק

נראה שהמועצה לשיוק פרי- הדר לא תשאיר אבן על אבן בדרכה לסילוף העובדות ה- אמיתיות.

תוכלו לצפות לכל מיני אינ- פורמציות מטעות, ולו גם על חשבון הייצור והיצוא של מדי- נת ישראל!

בינואר 1957 גשרו האש- כוליות מהעצים. הן לא נקטפו ולא נארו, כרגיל, כדי לייצאן, בגלל המחסור באניות.

בינואר 1957 פניתי לממשלה בהודעה, שייצרני שימורי הפרי חפצים לקנות את האשכוליות הגדולות, כולל הבררה.

100 לירות לטונה על העץ הוצע למועצה לשיוק פרי הדר

אמרת, שייצרני השימורים היו מוכנים לשלם 100 לירות לטונה על העץ, עבור אשכוליות טריות מהסוג הגדול: 64, 96, 112, כולל הבררה. בחודש פברואר סירבה המועצה לשיוק פרי הדר לקבל את הצעת ייצרני השימורים.

אמרת, שהסכום של 100 לירות לטונה על העץ, עבור האשכוליות הגדולות, כולל בר- רה, הריהו מחיר הוגן ומביא איתו ריחח לפרדסן כמו ייצוא האשכוליות הטריות.

המועצה לשיוק פרי הדר כתבה לממשלה, שההכנסה נטו לפרדסן, עבור האשכוליות האלה היא 140 לירות לטונה על העץ.

אחד מחברי המועצה לשיוק כתב, שההכנסה נטו לפרדסן, עבור האשכוליות האלה, היא 150 לירות לטונה על העץ.

מר פולני מפרדס סינדיקט אמר שההכנסה נטו לפרדסן עבור האשכוליות האלה היא 145 לירות לטונה על העץ.

עכשו עדיין טוענת המועצה לשיוק, שהפרי הזה יתן לפר- דסן 131.340 לירות לטונה, ארוז טרי.

לאחרונה טען מר פולני ש-

(*) שני בסדרת 3 מאמרים.

(מ)

הצגה מיוחדת לקרחים

מאחר שהקרחת היא סימן להשכלה והיות והמחזה החדש בתיאטרון "זירה" — "הזמרת בעלת הקרחת" — הוא, ללא ספק, מחזה לקהל משכילי, החליטה הנהלת התיאטרון לערוך הצגה מיוחדת לאותם מקוראי "העולם הזה" שיש להם קרחת מתקבלת על הדעת, כלומר — קרחת ברדיוס של 4 ס"מ לפחות שאין בה שערות. ההצגה המיוחדת תתקיים ביום ה' 20.6.57 בשעה 9 בערב. מספר הכרטיסים קטן בהרבה ממספר הקרחות ועל כן — כל הקודם זוכה.

כרטיס כניסה להצגה המיוחדת לקוראי "העולם הזה" בעלי קרחת ביום ה' 20.6.57 בשעה 9 בערב. לשימוש האישי של בעל הקרחת בלבד.

כרטיס זה כחו יפה רק באם הוחתם בקופת תיאטרון "זירה", תל-אביב, רחוב ריינס 6, ליד ככר דיזנגוף, בשעות 11 עד 2 עד יום 20.6.57. במקרה שמספר המקומות באולם באותו ערב יהיה קטן ממספר מבקשי הכרטיסים, אין התיאטרון חייב לתת רשות כניסה לבעל התלוש.

שורה..... כסא..... חתימת הקופאית.....

במדינה

דרכי חיים

המצלמה הבזיקה

משמר השוטרים, אשר הוזעק בשעת בוקר מוקדמת ביום הששי האחרון אל דירה ב- צפון תל-אביב, היה נבוך מאד. בחדר הי- מדרגות היתה מהומה גדולה, שכנים הציצו מכל הדלתות, במסדרון הקומה השניה בקעו צעקות מחירדות של אשה. בתוך, בתוך חבורה של עשרה גברים, עמדה אשה עירו- מה כביום היחלדה, כשהגברים מחזיקים בה בחזקה. אולם לשוטרים לא היה פנאי להתי- בונן במחזה.

"מהר, מהר!" צעקו הגברים, "בפנים גמ- צא איש עם אקדח." השוטרים נכנסו לדירה, שלפו את אקדחיהם. בפנים, בחדר מיטות בלתי מוצע, ניצב גבר חיוור ובידו אקדח. כשראה את השוטרים השמיט את אקדחו וזיהה את עצמו במקום. היה זה קצין מש- טרה, בן לאחת המשפחות הידועות בעיר.

גבר שחום ומושקף, שהדריך את השוט- רים, צעק בחמת זעם: "הוא שכב עם אשתי, יש לי תמונות! יש לי הוכחות!"

גבר בחדר המיטות. היתה זו הי- מערכה האחרונה, אם כי לא הסופית, בט- רגיה משפחתית שתחילתה לפני 20 שנה. אותה שנה בא לארץ לביקור רופא עינים ידוע מבגדאד. בביקורו הכיר הרופא בן הי- 37 צעירה צברית ויפה בת 18. היא באה מבית עני, היתה חסרת כל. הוא היה בעל שם ורכוש רב. כעבור זמן קצר נישאו הי- שניים.

רופא העינים רכש דירה להורי כלתו, סי- דר אותם בחנות מכולת וחזר עם אשתו הי- חדשה לבגדאד, שם חי הוגג ברוחה כלכלית. עם הקמת מדינת ישראל והתגברות האנטי- שמיות בעירק, עברה המשפחה ללונדון, על- תה לישראל לפני ארבע שנים.

בארץ רכשה המשפחה דירה בצפון תל- אביב, שם נולד בנה השני. אולם אז גם התחילו הצרות בין הבעל ואשתו. "יום אחד גילתה לי אשתי שהיא חיה עם גברים אחר- רים," סיפר הבעל.

לאחר הידוי, נפרד הוגג. האב לקח את הילדים עמו, שיכן אותם בבית ירד. כעבור

יורש-ימדינר שמואל דרורי בקיבוץ "אין לי עוד הכסף..."

זמן קצר חטפה אותם האם, נתפסה עלי-די המשרטה. הילדים הוחזרו לבסוף ליד האם, כשהפרשה כולה תלויה ועומדת בבירור מש- פטי. מאחר שלאשה היו תביעות רבות, להן לא הסכים הבעל, המשיך הוגג לחיות בנפ- רד, מבלי להתגרש. "כל רכושי היה רשום על שמה," הסביר הבעל את הסיבה לבעור הדוחה. כדי לקבל גט, היה זקוק להוכחות ממשיות לבגידת אשתו. הוא החליט למצוא אותן בכל מחיר.

ביום חמישי האחרון, ניגש הבעל לפעולה. עם מספר עוזרים עקב אחרי אשתו, גילה כי היא מבלה בחברת גבר זר, עמו ביקרה בתחרות מלכת היופי. קרוב לשעה שלוש בלילה עלו השניים לדירת האשה. הועיק מיד שני רבנים, צלם וקבוצת צעירים, פרץ את דלת דירתה. מאחורי הדלת עמדה האשה עירומה, ניתנה לברות החוצה. היא התחלקה ונפלה, נלכדה בברק המצלמה של מצלמת הצלם. כשניסה הבעל להיכנס לחדר המיטות, מצא אותו נעול וקול מבפנים שאג: "אם תיכנסו אירה בכס!" כשסידרה התמונות בידו, המראה את

דרכי אדם

עושה השלום

איכר אנגלי זקן, הרולד סטיל, זכה בי- שבועות האחרונים בפירסום עולמי. הי- תונים כתבו בהתפעלות על האיש אשר החליט לעזוב את אשתו ושלושת ילדיו, ולהצטרף לצי השלום היפאני. צי זה, הי- מאורגן עלידי המועצה היאפנית נגד פצצות האטום והמימן, עומד להשיט מאות אורחים יאפניים בקיץ זה אל איזור הניסויים הי- אטומיים של בריטניה, כדי למחות בצורה זו נגד הסכנה שבפצצות האטום.

יתכן כי הרולד סטיל ימצא ביפאן חבר ישראלי לדעה: את תושב יפו גבריאל סמו (29). העולם עדיין לא שמע על גבריאל, העתונות לא הרפסה את תמונותיו. למרות שרעיונותיו תואמים בדיוק את רעיונות הי- איכר האנגלי, איש לא הסתכל עליו בישראל כעל גבור האנושות.

"כאשר הפאסיסטים אנסו אמי מול עיניי," סיפר גבריאל במבטא בולגרי מובהק, "היא אמרה לי לפני מותה: בני, אתה צריך להביא את השלום לעולם." סיפורי הנוחצה מסמרי השערות של גבריאל על מה שעבר עליו בתקופת מלחמת העולם השניה, עת אביו הקומוניסט נכלא בבית סוהר והוא נאלץ, לאחר מות אמו, לנדוד על פני כל ארצות אירופה המזרחית כמעט, מסבירים בנקל על שום מה רואה גבריאל בשלום את מטרת חייו.

מיד לאחר המלחמה חזר גבריאל גבה- הקומה לבולגריה, התמנה למזכיר של ארגון נוער קומוניסטי, ראה בשירותו את המולדת הבולגרית את יעוד חייו. אולם כעבור שנים מספר הגיע למסקנה שעבודתו בבית חרושת לעורות אינה תואמת את הצחאה שהשאירה לו אמו. "ראיתי שהרוסים יותר גרועים מהנאצים, אז עליתי לישראל."

"ההיסטוריה לצדי!" בישראל, הי- תובב גבריאל חסר עבודה. חסר משפחה ו- חסר מקום מגורים קבוע. היה לו זמן למככר להקדיש את עצמו למלחמה בעד השלום. "שלחתי מכתבים לכל המלכים של העולם והצעתי להם לערוך ועידה. רק המלכים מסוגלים לעשות שלום. הנשיאים וראשי הממשלות צריכים את המלחמה, כי בלי מלחמות לא יחזיקו אותם," הסביר את השקפתו היסודית.

אי היענותם של מלכי העולם לרעיו- נותיו של הרוכל מיפו, המדבר שבע שפות והמחליף בכל שבוע את סוג הסחורה שהוא מציע לעוברים ושבים, לא ייאשה אותו. "המלכים פחדו לענות לי. ראשי הממשלות שומרים עליהם." הוא פנה אל האו"ם. "ישבתי שנתיים וחצי בבית חסות מפורסת, איך לעשות שלום. נתתי להדפיס את זה באנגלית ושלחתי לאו"ם. קיבלתי מכתב תשובה שהם קיבלו את התכנית שלי." מה הם פרטי התכנית, סירב גבריאל לענות: "זה סוד. האמרשל ביקש ממני לא לספר."

כאשר שמע גבריאל על התכנית של צי השלום, הבין מיד כי מקומו על סיפון אחת האניות היאפניות. הוא מיהר למשרד הפנים, ביקש היתר יציאה, נתקל בסירוב לאחר שלא קיבל שחרור ממשרד הבטחון. הצירות היאפנית סרבה לתת לו ויזה, כל עוד אין בידו כרטיס טיסה. אולם גבריאל אינו מתיישב בקלות: "בקרב אני אעשה מגבית צבורית למען הנסיעה שלי ליאפן. אני לא רוצה עזרה של הוועד לסען השלום, אני יכול לעשות הכל לבד. אי אפשר לי עצור אותי. ההיסטוריה לצדי!"

הירושה

רשימת עשירי ישראל עלולה להתארך בקרוב בשם נוסף. המועצת חברים הם שמואל דרורי ואשתו, שניהם חברים משק אורים. דרורי, מסגר לפי מקצועו, נתבשר לא מכבר שאשתו ירשה מקרוב משפחה, שמת ביוון, סכום עגול בן מליון דולר. הנפטר, בעל חברת ספנות לשעבר, לא הכיר כלל את קרוביו בישראל, איש מהם לא ציפה לירושה האגדתית.

דרורי לא התרגש במיוחד. "הכסף עדיין איננו כאן," אמר. "אין טעם להקים מהומה טרם זמנה."

רכלני המשק התרגשו קצת יותר. אופטי- מיסטים תיכננו תכניות להרחבת המקום. פסימיסטים חששו שמשפחת דרורי תעבור העירה, או תצא לסיור בעולם. דרורי עצמו לא הגה כל תכנית בינתים, המשיך בשקט בעבודתו במסגריה.